

متن پرسش

ای شمع روشن در تاریکی عالم هستی، هوا بسیار سوزنده است آسمان خاکستری شده و مه آلود، خطر بهمن هر لحظه من را تهدید می‌کند و من تور در کنار سخره ای از کوه یافته ام که مرا به اندازه ی کل زمانه گرم و آگاه می‌کند. ای اهل بیت شما بر سرم منت نهاده اید، ای علی تو همچنان علت تپش قلب منی، خودت را از من نگیر. تو زنده ای در قرآنم، تو کیستی!! تو که در قلبم کلبه ای که سال ها ویرانه شده بود دوباره ساخته ای و در سکنی گزیده ای. من بیچاره ی شما هستم. زمانی که در فنداق مادر اسم تو را در گوشم می‌خواند تو را شناختم و حال که آشنایانم دارند بر سر جنازه ام استشهادیه ام را برای خدا می‌دهند، گمت کرده ام و می‌گردم در ذره ای از عشق خواندن «أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ». زبانم را از من گرفته اند و مادری دلسوز نیست که در گوشم بگود یا علی. خدایا چه کنم فقط با این اسم می‌توانم راه را ادامه دهم. هر لحظه احساس می‌کنم گرمی که گم شده است در وجودم. ای دیو بی شرم «من» خطاب به تو می‌گویم که ازت بیزارم، سال ها مرا در سودای پروازت نشانده ای. ای ازدهای سر به فلک کشیده مرا حتی از دیدار با اشک برای حسین دریغ داشته ای. ازت بیزارم خودت را از من دور دار و به من نزدیک نشو. که آمده ام برای فتح، ما فاتحان شهرهای رفته بر بادیم یک یا علی گفتی و عشق را آغاز کردی / عهد وفا بستی تو در آن سال با من / اینبار دگر مشتاقم برای امتحان مرگ .

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: زندگی آن‌گاه معنا می‌یابد که انسان با آینه‌های انسانیت بتواند خود را معنا کند که نمونه بسیار روشن آن حضرت امام الموحدین علی «علیه‌السلام» است. نمادی از حکمت و بصیرت و تواضع و دلسوزی. موفق باشید